

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по жалба вх. № 46/ 04.01.2024 г. на Г. Г. В., ЕГН ***** от **, чрез адв. Г. М., констатираните нередовности на която са отстранени с молба вх. № 228/ 18.01.2024 г. на Г. Г. В., ЕГН ***** от **, чрез адв. Г. М., АК – Русе, срещу Заповед за задържане на лице № 155/ 24.12.2023 г. на М. Р. И., в качеството му на полицаи „ППД“ в РУ – Кубрат при ОДМВР – Разград. С жалбата се иска отмяна на атакуваната заповед за задържане, като се излагат твърдения, че е издадена в нарушение и несъответствие с целта на закона. Претендират се разноси.

В открито съдебно заседание жалбоподателят Г. В., редовно призован, се явява лично и се представлява се от пълномощник адв. Г. М., АК – Русе, който поддържа жалбата, сочи доказателства – гласни, и моли за присъждане на разноси.

Ответникът по жалбата – М. Р. И., в качеството му на полицаи „ППД“ в РУ – Кубрат при ОДМВР – Разград, редовно призован, се явява лично и оспорва жалбата. Излага подробни доводи за законосъобразното издаване на заповедта.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално допустима - подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество намира същата за неоснователна.

Съдът, като взе предвид изложените доводи, съобрази събраните по делото доказателства и закона, намира за установено следното:

На 24.12.2023 г. в 02.00 ч. ответникът, в качеството му на полицейски орган, е издал обжалваната Заповед за задържане на лице с рег. № 155/ 24.12.2023 г., с която на посочената дата жалбоподателят е бил задържан за срок до 24 часа - до 12. 00 ч. на 23.12.2023 г., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – като заподозрян във влизане в чуждо жилище, извършено нощем, като употребил за това сила и заплашване - престъпление по чл. 170, ал. 2 от НК.

Представена е по делото преписката по случая, която включва заверени копия от декларации, протокол за личен обиск, разписка за върнати вещи, удостоверение с което се удостоверява, че ответникът работи като полицаи „ППД“ в РУ – Кубрат при ОДМВР – Разград.

От приложените по делото писмени доказателства, обясненията на отв.по жалбата, както и от показанията на разпитаните по инициатива на жалбоподателя свидетели – Б. Х., съжителстваща на семейни начала с Г. В., и Ив. М. – негова майка, се установява, че действително на посочената дата, конкретно време – 02.00 ч.през нощта, по сигнал, постъпил на единен номер за спешни повиквания 112, с оплакване, че Г. В. е влязъл в чужд имот, употребявайки за това сила – счупил прозорец, дежурния патрул на РУ на МВР – Кубрат, част от който е отв.по жалбата, е посетил живеещите в чуждия имот, които поддържали оплакването си, обяснили случилото се и показали на полицаите счупеното стъкло; в съседната къща установили Г., който не отрекъл осъществяването на инцидента, и го задържали – твърдяният нарушител бил в нетрезво състояние и се притеснявали, че след тяхното идване той може отново да се върне в чуждия имот, където не бил желан. В същия смисъл са и показанията на близките на жалбоподателя – през деня са колили прасе за предстоящите коледни празници, всички са пили алкохол, вкл. и съседите им; след като се разделили, късно през нощта, Г. В., в нетрезво състояние, отишъл неканен в дома на съседа си – назован е., за да търси обяснения кой и защо се заканвал да го бие, с друг техен гост – назован Д., Г. В. се скарал и сбил, Д. „го изкарал“ навън, „докато се бутали един – друг, падна вратата на двора – външната врата“.

Съдът кредитира показанията на св. Б. Х. и Ив. М., които макар и заинтересовани в полза на жалбоподателя, дават подробни обяснения за самоволното влизане на Г. В. в чужд

имот – този на съседа им, за скарването и сбиването му с назования Д., в присъствието на домакина е., и за принудителното му изгонване от съседния имот. За степента на алкохолно опиянение на Г. В. от свидетелките не може да се очаква да дадат достоверна информация, тъй като възприятията им са лишени от обективност, респ. не се основават на обективен критерий, но независимо от това и двете дават информация, че участвалите в скарването и сбиването, иницириано от самоволното влизане на Г. В. в чуждия имот, са били повлияни от продължителната употреба на алкохол, съпътстваща традиционното „клане на коледно прасе“.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:
В съответствие с разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, компетентност. Същият към 24.12.2023 г. е заемал длъжността патрулиращ полицай в „ППД“ в РУ – Кубрат при ОДМВР – Разград.

Спазена е предвидената от закона форма, като заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл. 72, ал. 3, 4, 5 и 6 и чл. 73 от ЗМВР и му е предоставено копие от заповедта срещу подпис. Заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. На първо място е посочено в извършването на какво престъпление е заподозряното лице - чл. 170, ал. 2 от НК, като е отразено, че има данни – оплакване, че лицето е извършило престъпление, а именно в предлагане и даване на облага на друго с цел да го склони да упражни избиращелното си право в полза на определен кандидат, политическа партия или коалиция и в този смисъл, са налице мотиви, според които задържаното лице може да организира защитата си.

Съгласно нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Предпоставка за прилагането на задържането като принудителна административна мярка, е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Целта на закона е задържането като превантивна мярка, за да бъде предотвратена възможността заподозряното в извършване на престъпление лице да продължи активната си противоправна деятелност, да се укрие и да осуети/ затрудни провеждането на обективно предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е дейност, свързана с установяване, предотвратяване и разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни – каквито в процесния случай са осигурени от подадения в тъмната част на денонощието на единен номер за спешни повиквания 112 сигнал, с оплакване, че Г. В. е влязъл в чужд имот, употребявайки за това сила, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е

извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестрани и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване и преустановяване на спорната активна дейност на заподозряното в извършване на престъпление лице.

Налице са в случая данни за извършено престъпление. Видно от събраните по делото доказателства – обясненията на пол.служител, идентични с показанията на разпитаните свидетели, се установява, че в тъмната част от денонощието – нощем, по см. на чл. 170, ал. 2 НК, самоволно – без покана, Г. В. е влязъл в чуждо жилище, и несъмнено принудително е изведен от него, а подадения сигнал е съдържал информация както за авторството, така и за употреба на сила, поради което и установявайки на място дееца в алкохолно опиянение, пол.служител е приел за възможно жалбоподателят да е съпричастен към извършване на престъпление по чл. 170, ал. 2, във вр. с ал. 1 от НК – съставляващо нарушаване неприкосновеността на жилище, въз основа на което е била образувана проверка с рег. № 290р – 18242/ 2023 г. по описа на РУ - Кубрат при ОД МВР - Разград. Следователно към момента на издаване на оспорваната заповед са били налице достатъчно данни за извършено престъпление от страна на жалбоподателя, което е основание за прилагането на ПАМ по смисъла на чл. 72 от ЗМВР, като не е необходимо тези данни да са пълни или категорично да уличават лицето в извършването на престъпление.

Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено основаниято въз основа на което се издава. В случая не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно доказателства, съдържащи се в доказателствата по пол.проверка и/ или ДП. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява противоправното му деяние. Видно от приложената по делото преписка това е изпълнено от полицейския служител, като на лицето е дадена възможност и да ангажира адвокатска защита, т. е. в конкретния случай са налице посочените предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека.

Неоснователни и недоказани са възраженията на жалбоподателя, че на него са връчени празни бланки на заповед за задържане на лице, протокол за обиск и пр., тъй като на първо място оригиналите са част от кочан с индигирана хартия, на която на втората страница се отпечатва изписаното саморъчно на първата, и на второ място - на него устно е било обяснено случващото се по повод подаден срещу него сигнал, и на него са били предявени за запознаване и подпис оригиналите на цитираните документи, всеки от който съдържа подпис и саморъчно изписани от жалбоподателя текстови изявления, които трудно могат да се прочетат и сами по себе си свидетелстват за неадекватността му в този момент, обусловена от твърдяното от ответника по жалбата алкохолно опиянение на дееца.

Прилагането на принудителната административна мярка е съобразено и с целта на закона - да се даде възможност на органите на МВР да предотвратят продължаването на противоправна дейност и да извършат проверка необезпокоявано в кръга на правомощията си. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок от 24 часа“ в случая е оправдано, доколкото безспорно между мъжете, живеещи в съседство е възникнал конфликт – след влизането в чужд имот през нощта, без покана, отправяйки въпроси относно чужди думи и изразени намерения – да бъде бит жалбоподателя, е предизвикал

скандал, прераснал в сбиване, всеки един от враждуващите е бил употребил и повлиян от алкохол, и за да преустановят ескалирането на конфликта, е било целесъобразно да бъде изведен от мястото заподозрения в извършването на посоченото престъпление жалбоподател.

В случая не е бил и нарушен принципът за съразмерност при упражняване на правомощията на администрацията, каквито възражения се правят с жалбата. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е оправдано, тъй като в случая са налице конкретни данни, че задържането е извършено с оглед на личния на жалбоподателя – възпирането му, несъмнено алкохолно опиянен, да осъществи отново същото или друго посегателство срещу личността и телесното здраве на други лица, и на обществения интерес - гарантиране на законосъобразното упражняване на правото на неприкосновеност на жилището на друго лице, който интерес, независимо от презумпцията за невиновност, надделява над правото за зачитане на личната свобода.

С оглед горното съдът намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законносъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли, а заповедта за задържане следва да бъде потвърдена.

С оглед изхода от оспорването, неоснователно е заявеното от пълномощника на жалбоподателя искане за присъждане на разноските му по делото в тежест на ОДМВР – Разград.